

De Erkende Paardendierenarts – waarom en hoe?

TEKST LISETTA VERKLEIJ, DIERENARTS EN JOURNALIST
FOTO COLIJN VAN NOORT

Sinds 1 januari 2012 kun je als dierenarts Erkend Paardendierenarts worden door je aan te melden bij het gelijknamige Register van de Stichting Paard. De Stichting Paard heeft dit register opgezet om de kwaliteit van paardendierenartsen te kunnen waarborgen. De Erkend Paardendierenarts steunt op drie pijlers: permanente educatie, intercollegiaal overleg en werken volgens de richtlijnen van de KNMvD.

Wat moet je eigenlijk doen om ingeschreven te worden én te blijven als Erkend Paardendierenarts en waarom zou je dit willen? Is het moeilijk om aan de eisen te voldoen en wat levert het je uiteindelijk op? Als laatste in deze reeks praten we met Erkend Paardendierenarts en Erkend keuringsdierenarts Hank van Campen.

“Van jongs af aan was ik bezig met paarden. Ik ben opgegroeid op een boerderij in de Noordoostpolder, met ouders die zelf paardreden en paarden fokten. Op mijn derde kreeg ik mijn eerste Shetlandertje en tot mijn zestiende heb ik fanatiek paardgereden. Vanaf mijn veertiende werkte ik bij een hengstenhouderij bij ons in de buurt. Die werd begeleid door dierenartsen van dierenkliniek Emmeloord, onder andere door Krijn van Muis-

winkel en Frerik ter Braake. De praktijk lag aan dezelfde weg als mijn middelbare school. Ik was vaak te vinden bij hoefsmid Hans van Maurik en ik mocht meekijken met artroscopieën. Al vroeg wist ik dat ik zelf ook paardendierenarts wilde worden.”

“OP MIJN DERDE KREEG IK MIJN EERSTE SHETLANDERTJE”

En dat is hem uitstekend gelukt. Hank van Campen werkt sinds 2006 als dierenarts paarden bij dierenartsenpraktijk Doetinchem-Zeddam. Sinds 2009 zit hij in de maatschap, samen met inmiddels acht andere

dierenartsen. “Ik werd helaas niet ingeloot in Utrecht dus ging ik in Gent studeren. In 2005 studeerde ik af in de richting paard. Tijdens mijn studie was ik heel actief bij allerlei paardenevenementen, zoals de Zwolse Paardendagen, de KWPN Stallion Shows en bij Jumping Amsterdam. Ik begon er als stalmeester en tegenwoordig ben ik pistemanager. Paardrijden doe ik zelf niet meer: ik ben gestopt toen ik ging studeren. Mijn vrouw is echter professioneel dressuuramazone en ook mijn kinderen rijden fanatiek paard. Veel van mijn vrije tijd gaat zitten in hun begeleiding. Daarnaast ben ik sinds vier jaar de teamveterinair van de Nederlandse dressuurjeugd.”

Hank is vrij snel na zijn afstuderen begonnen in Doetinchem. “In de zomer

van 2005 heb ik eerst een stage gedaan bij dr. Peter Daels bij Keros, centrum voor inseminatie embryotransplantatie. Daarna volgde een waarneming van enkele maanden bij dierenartsenpraktijk Bodegraven. In april 2006 ben ik gestart in Doetinchem als paardenpracticus. Sindsdien is de sector Paard behoorlijk uitgebreid. We hebben nu drie dierenartsen, waaronder ik, die zich uitsluitend met paardengeneeskunde bezighouden. Verder doet eentje naast de landbouwhuisdieren paard en nog eens twee dierenartsen combineren het met gezelschapsdieren. Bovendien hebben we een röntgenlaborant in dienst die 95% van de tijd bezig is met paardengeneeskunde, onder andere met het maken van röntgenfoto's van gebitten en assisteren met anesthesie."

"Mijn werkzaamheden bestaan grotendeels uit orthopedie en keuringen. Als Erkende Keuringsdierenarts voor paarden dien ik ook Erkende Paardendierenarts te zijn. Voor mijn erkenning als Keuringsdierenarts word ik elke drie jaar uitgebreid getoetst door een onafhankelijke organisatie. Die kijkt niet alleen naar mijn nascholingen, maar ook naar de inrichting van de praktijk. Er moet bijvoorbeeld een goede monsterbaan aanwezig zijn, een longeercirkel, de juiste apparatuur voor röntgenfoto's, het juiste instrumentarium et cetera."

"Het kost me geen enkele moeite om het minimum aantal punten voor mijn erkenningen te halen. De nascholingen paard van Proveto zijn heel goed, die doe ik vrijwel altijd. Zoals vorig jaar september op locatie bij dierenkliniek voor paarden Hofman van Gelder in Nijkerk de cursus over management van blessures bij

sportpaarden. Ook doe ik regelmatig cursussen bij Erik Bergman van het SMDC (Sporthorse Medical Diagnostic Centre). Verder volg ik veel internationale cursussen van ISELP (International Society of Equine Locomotor Pathology) zoals binnenkort weer een online module over het bekken. Voor coronatijd waren dat meerdaagse cursussen op locatie, waarbij theorie gekoppeld werd aan de praktijk."

"IK VIND HET ERG BELANGRIJK DAT ER EEN KWALITEITSSYSTEEM BESTAAT"

"Naast deze specialistische cursussen doe ik ook mee aan intervisie-bijeenkomsten. Zowel in onze eigen groep op de praktijk als die van de regio

Oost. Ik raad collega-paardendierenartsen absoluut aan om zich te registreren als Erkend Paardendierenarts. Sowieso vind ik het erg belangrijk dat er een kwaliteitssysteem bestaat, al mag de meerwaarde van de Erkende Paardendierenarts wel groter. Paardeneigenaren zijn er niet goed van op de hoogte en laten zich er niet door leiden. Dat moet beter kunnen. Los daarvan is het goed én leuk om als paardendierenarts je kennis en vaardigheden op peil te houden. En het is heel erg nuttig om je collega's te leren kennen. We kunnen veel van elkaar leren, maar het is ook een klein wereldje. Klanten hebben weleens de neiging om dierenartsen tegen elkaar uit te spelen. Als je elkaar kent is het veel makkelijker om elkaar te benaderen en even te checken als er onduidelijkheden zijn. Dus ja, zeker doen!"

Meer informatie over het register van de Stichting Paard: stichtingpaard.nl

